

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 "			
Pe un pătrar de an	40 "			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

Preludii îngrijorătoare.

Corpul Bisericii noastre ortodoxe strămoșești în timpuri grele a primit o rană dureroasă prin desbinarea, sfâșierea pusă la cale de vrăjmașii neamului românesc și a Bisericii ortodoxe, și îndeplinite în modul știut. S'a pornit prigoană contra celor tari în credința strămoșească; s'a pornit procesul desbinării.

La noi în Banat vânătorii de suflete s'au folosit îndeosebi de foamea cumplită, ce s'a întâmplat în anul 1863, și așa cu promisiuni de ajutorare au ademenit pe mulți slabi de suflete, făcând desbinare în multe comune. Așa s'a produs desbinare în Jiuni, Silagiu, Icloda, Petroman, Racovița, Sacoșul-turcesc, Marcoveț Ramna etc. Aceste desbinări au avut de urmare procese, comisiuni diferite, în cursul cărora s'a manifestat protejarea intereselor uniților din partea organelor administrative, cari nouă ortodoxilor totdeauna a ni-au fost neamicale.

Această rană în decursul timpului când să închiega când iarăși se desfăcea, după oameni și după împrejurări.

Rana se desfăcea dureros, și agitatorii se puneau la lucru, când să întâmpla în una sau altă comună să se facă apel la contribuirea materială a credincioșilor în scopuri școlare și bisericești. Salarii învățătoarești, zidiri de școale și biserici.

Nu era de ajuns apăsarea de din afară, ci trebuiau și sfâșieri și lupte între frați.

Așa s'a întâmplat în anul 1890 în Buziaș, din prilejul zidirii școlii noi, având a se plăti și datoria făcută, duhul cel rău și-a băgat coada, și unii locuitori, ca să se scape de contribuiri materiale, dând ascultare îndemnurilor nefericite și păcătoase, s'au declarat a trece și au trecut la uniți.

A fost lipsă de multă jertfă dela cei tari în credință și mult tact și înțelepciune și abnegațiune dela conducători, ca nu numai să se oprească curentul pornit, ci ca cei seduși și rătăciți să se întoarcă la sânul Bisericii strămoșești.

A domnit pace și liniște, bună înțelegere între conducătorii comunei bisericești și capii administrației politice locale, și bine înțeles, cu conducătorii și credincioșii bisericii romano-catolice.

Spre marea noastră uimire aflăm acum, că situația s'a schimbat, și cum:

În fruntea plasei Buziaș, deci în Buziaș, au fost pretori ortodoci până acuma de curând, când s'a instituit un domn aparținători bisericii unite.

În Buziaș, dupăcum ni-se comunică, sunt 11 persoane greco-catolice. Preotul greco-catolic din Silagiu, care îngrijește de aceștia a cerut dela comisiunea interimară, loc pentru zidirea unei capele greco-catolice, care comisiune, fiind de față, cum să spună, și preotul greco-catolic reclamant și dl pretor, a dat loc cererei. Protopresbiterul nostru, comunicându-i-se aceasta Duminecă în 2 Februarie, când mergea să săvârșească sf. Liturgie, a făcut imputare unui membru ortodox al comisiunei interimare, pentru această votare pe sama uniților aproape inexistenți, și cari ni-au făcut în trecut atâtea greutăți, și prin care votare se dă ansă la noi intrigi și sfâșieri, și mâhnit în sufletul său, după sfânta Liturgie a împărtășit credincioșilor cele întâmplate, și credincios datorinței sale de păstoriu sufletec, i-a invitat la apărare contra celor cari tind se spargă unitatea comunei. Contra hotărârei comisiunei s'a făcut apel.

Dară nu e vorba de capela ci de biserică greco-catolică în centrul peiței dupăcum rezultă din desfășurarea afacerii.

Dupăcum aflăm, protopopul unit din Balinț cu încă vr'o 4 preoți uniți au făcut cerere către, dl primpretor, ca se întervină la comunele din plasă pentru contribuire la zidirea bisericii greco-catolice, care cerere dl primpretor a trimis-o notarilor.

Dară nu e destul atâta. Dl primpretor a trimis un denunț la parchetul din Timișoara în contra protopresbiterului nostru, în care îl acuză de agitație, cerând suspendarea libertății protopresbiterului, adică deținerea lui.

Mai știți? Intre împrejurările de astăzi ne putem aștepta și la așa ceva, căci doară suntem Biserica dominantă.

Să fie acestea preludiul războiului confesional, ce are să se deslănțuiască?

Doamne fereștene de o nouă pacoste!

Nr. 1072 E/1930.

Circulară.

Unii conducători ai oficiilor parohiale s'au datat în timpul din urmă, ca la acte oficiale să nu răspundă imediat, respective la termenul fixat în acele acte, ci așteaptă ursorii.

De vremece însă gratuitatea corespondenței oficiale pe poștă s'a sistat, iar bugetul eparhiei noastre nu suportă spese poștale împreună cu solicitări de răspunsuri, aducem la cunoștința acelor pe cari îi privește, că pe viitor spesele împreună cu ursoriile se vor pune în sarcina acelor conducători ai oficiilor parohiale, cari prin ținuta lor cauzează astfel de spese. Afară de aceea li-se va aplica și o pedeapsă.

Presupunând, că ar putea să obvină cazul, că vreunui oficiu parohial în urma unei piedeci serioase nu e dată posibilitatea să răspundă îndată, în cazul acela are să arăte piedeca, punând în vedere termenul, când va răspunde în meritul cauzei, căci dacă nu intră raport despre piedeca obvenită, se vor aplica măsurile indicate mai sus pentru pedepsirea neglijenței.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 24 Februarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Rostul vieții religioase.

De: C. Rudnean.

Cercetătorul harnic din domeniul teologiei și al filosofiei se întreabă mereu despre *rostul vieții religioase?* Viața religioasă ce importanță are în istoria umanității? Răspunsul e clar, ea nu poate fi sufocată, căci Dumnezeu veghează

e *nucleul spiritual* al ființelor raționale. Ea a făcut ca omul să vadă mai mult decât mintea-i îngustă putea să judece faptele... I-a *spiritualizat* și l-a *purificat* de lutul care mereu îl atrăgea la păcat...

Azi nu mai putem studia o ramură mai importantă de știință, fără ca să nu cercetăm și suflul spiritual, aportul sufletesc al vieții religioase din toate vremurile. Au existat religii dela începutul umanității? Da, ele au întreținut flacăra vecinic arzândă a chestiunilor *transcendente*, cari au început să se afirme tot mai mult... azi colecții întregi de cărți și reviste ne dau deslășiri din cele mai importante. Ele ne dau tot mai mult convingerea, că *viața religioasă* e singura păstrătoare a ființelor umane, ea aduce *progresul* treptat al omenirii, ea face ca lumina științei să strălucească și adevărurile bine făcătoare să fie propagate în cele mai îndepărtate cătune...

Omenirea e dornică, e plină de acel entuziasm religios, care o poate dezmetici din lăcașul întunecat al *ateismului*, *materialismului*, *panteismului*, direcții filosofice greșite și pline de neseriosități științifice...

Rostul vieții religioase îl văd tot mai mult statele culte din lume și ultimile prigoniri făcute în *Rusia Sovietică*, contra religiei creștine și a preoților, sunt întâmpinate cu *unanime proteste* — Rusia sovietică se destramă mereu — sentimentul religios a dispărut și 'n locul lui s'a depus sentimentul urii și a învidiei.

Iisus Christos, nucleul vieții religioase, e prigonit, El, care a adus *lumina* și *egalitatea* în lume. Ce bizară concepție are azi Rusia Sovietică? Ea prigonește pe *Acela*, care prin „Dragoste“ i-a unit pe oameni tot mai mult. Noi nu putem să credem, că aceste prigoniri vor dăinui mult. Credința noastră e întărită și mai mult de alarmarea statelor creștine.

Prigonirile religioase din Rusia sunt dovezi de anarhie sufletească, sunt exemple de tristețe și înapoiere culturală — azi, când toate statele tind ca să se înfrățească și când „Cetatea lui Dumnezeu“ proclamă, că *viața omenirii* trebuie refăcută pe bazele solide ale Creștinismului și *Iisus Christos* să fie centrul vieții și al preocupărilor noastre zilnice.

Destule au fost prigonirile creștinilor în imperiul roman, lung a fost șirul martirilor creștini și mult sânge a udat pământul cezarilor romani — *istoria se repetă!* — În Rusia din nou apar figurile tirane ale despoților cruzi și sângele creștinilor din nou udă pământul atâtor fețe pioase și creștine. Dar libertatea vieții creștine

mereu; din nou se va deslănțui furiile neînțelegerii și iarăși abisul îi va înghiții pe prigonitori.

Lumea creștină europeană protestează contra barbarilor săvârșite în Rusia. Biserica creștină română a ortodoxiei deasemenea înfierează acțiunea Rușilor. Preoțimea, reprezentanta vieții religioase în rugăciunile zilnice adresate lui Dumnezeu se roagă pentru odihna sufletelor martirilor creștini, rămași la datorie și păzitori ai credinței creștine au veghiat până'n ultimul timp, spunând tare, că *mor cu toții pentru Christos!*

În asemenea împrejurări triste putem vedea mai bine *rostul vieții religioase*; — credința fermă a celor jertfiți pentru idealul creștin e *supremul exemplu de resemnare* și înțelegere creștinească.

Se va schimba soarta creștinilor din Rusia? Credem că da! Creștinii din toate părțile vor continua se protesteze, să reacționeze contra prigonitorilor Crucii Sfinte și a lui Christos. Mântuitorul va apare în sufletele celor orbiți și ei se vor cutremura...!!

Din Teiuș.

*În vila mică din Teiuș,
Părinții stau pe gânduri duși,
Păzesc la pat un bun fecior,
Artistul scump, nădejdia lor.*

*Ei roagă mult pe Dumnezeu
Să-l scoale iar din morbul greu,
Că plâng de doru-i florile,
Penelul și culorile.*

*Intrai și eu, văzui pe-artist
Cu ochii blânzi, la față trist,
Dar chipul său, curat, frumos,
Mi-aduse-aminte de — Christos.*

*Și cum zăceă, pe gânduri dus,
Privea înlins la dreapta, sus
Icoana Preasfintei Treimi
Și Sfinții Îngeri Heruvimi.*

*Credința lui în Dumnezeu
Îl întăria în gândul său,
Că Domnul nostru a grăit:
„Credința ta te-a mântuit“.*

*Prea bunule 'mpărat ceresc,
Alină-i chinul omenesc,
Să prindă iară 'n arta sa:
Națura și — Mărirea Ta!*

Caransebeș, 19/II, 1930.

Propagandă adventistă pe la noi*)

„Nu tocmai demult a trecut ca un fur prin satele noastre un băietandru, intrând din casă în casă și oferind spre cumpărare oamenilor noștri diferite broșuri și reviste, între cari multe numere ilustrate din „Semnele timpului“. Ca un lup îmbrăcat în piele de oaie s'a furișat prin satele noastre, sămănând sămânța zizaniilor, evitând intenționat discuții cu oamenii.

Iar oamenii noștri, setoși după cărți religioase, le-au cumpărat, nebănuind nimic că acest vinzător de cărți — deși român după vorbă — în realitate este un năimit în slujba dușmanilor înverșunați ai credinței noastre ortodoxe. În tâmplător am aflat despre umblarea prin sat a acestui colportor, dela care au rămas prin casele oamenilor cărți cu titlul: *Se apropie sfârșitul, a doua venire a lui Christos, etc.*

O scurtă ochire între filele acestor cărți, e deajuns să vezi duhul străin, ucigător de suflet, credință și datini, o adevărată otravă importată din străini și oferită spre gustare credulului nostru popor de pe sate.

Până la ce grad de toleranță am ajuns, dovadă e și faptul, că printre ai noștri mișună netulburați de nime toate plevele occidentului și orientului sau năimiții lor, veniți anume să ne starme o credință și să ne prepare prăpastia în care se sbat cei de peste Nistru. Ne cer, nici mai mult, nici mai puțin, decât să ne lăpădam de ortodoxie, să serbăm Sâmbăta în loc de Duminecă, să nu mai muncim pentru prosperarea acestei țări, că și așa „se apropie sfârșitul“. Dar nu spun de câte ori l-au fixat de termin acest sfârșit, și în toate rândurile s'au dovedit de mincinoși. Sfânta Sscriptură ne spune să cercăm duhurile, dacă sunt dela Dumnezeu.

Această neghină periculoasă trebuie plivită înainte de seceriș. Colportorilor trebuie să li-se aplice tratamentul lupilor, ce s'ar pe furiș în staulul oilor noastre. A trecut vremea să privim această propagandă cu nepăsarea de până acum.

Care lege ne oprește să nu ne apărăm atunci, când suntem atacați și batjocuriți în propria noastră casă?

Inercarea de propagandă se va repeta desigur și în viitor, deci tuturor vă zic: priveghiați! Evangelistul Luca ne zice: „Căutați să nu vă amăgiți, că mulți vor veni în numele meu, zicând că eu sunt, și timpul s'a apropiat, ci să nu mergeți după ei“. (21, 8).

Nicolae Văleanu
preot.

*) Credeam că va semnala cineva apariția acestor lucruri nepoșite, dar cred, sau nu i-au observat, sau i-au crezut cumva că-s de ai noștri.

Omul

privit din punct de vedere creștin.

de: Iosif Câmpianu preot.

Omul, spre a putea să corespundă destinațiunii ce i-a dat Creatorul, trebuie să fie și terestru și spiritual. Fără corp el nu putea să se bucure de viața lumii în care locuiește; iar fără suflet, el nu putea recunoaște pe Dumnezeu. Ca ființă mixtă însă, el e supus în unul și acelaș timp și elementelor și e și stăpân al lumii întregi. Pământul fără om n'ar fi altceva, decât un deșert mare și vast, — ori mai bine zis, un mormânt mut. El are lipsă de mâni spre a fi lucrat, cultivat; are lipsă de societatea lui spre a fi locuit așa, încât cu tot dreptul îl privește ca pe domnul și stăpânul său. Pământul e și recunoscător omului prin faptul, că-i remunerează domnia și sânguința depusă, prin rodul îmbelșugat ce-i dă în diferitele anotimpuri și prin bogățiile sale cele multe.

E supărăcios însă, că acest om, pe care pământul îl consideră de stăpânul său, lasă după sine, pretutindeni pe undă ajunge, urmele rătăcirilor și ale păcatelor sale. Căci nu putem afla o țară, în care să nu-i-se fi adăpat pământul cu sânge din ambiții deșarte, din zel fals, din ură și pismă. Virtuțile omului nu s'au prezentat în lume, decât numai ca niște fulgere, ce le observăm în toiul furtunilor.

Omul este o ființă integră numai, când e îmbinat cu dumnezeirea și este un *nimic*, când se desparte de ea. Mîntea omenească fără religione se poate asemăna cu iluminăția, ce se produce câteodată noaptea, ea luminează numai atât, ca să ne poată conduce într'un abis.

Veacul acesta ne-a dat cele mai triste exemple despre acest adevăr. Desconsiderând mîntea, inteligența și vastele cunoștințe științifice, cu care e înfrumusețat, pare a fi uitat cu totul de Dumnezeu, pentru a-se pune la pândă după fantome și năluci.

Omul să-și revină în sine, să-și întrebe inima sa, cu un cuvânt: toate puterile sale spirituale și atunci va afla, că religia îi este propta cea mai puternică în orice împrejurare și în orice situație ar putea ajunge aici pe pământ; dar în acest scop se recere, ca el să-și înfrâneze simțurile și să-și supună pasiunile dictaturii minții și rațiunii, căci simțurile și pasiunile sunt numai escroci și mincinoși, cari nu propagă alta, decât amăgirea spre materialism, ambiția spre onoruri deșarte și iubirea destrăului, — calități pe care religia le disprețuește și le combate.

Cei mai mulți dintre oameni nu sunt altceva, decât fructe necoapte, sau niște stărpituri de ființe; își slăbesc inima cu aceia, că o îndreaptă spre lucruri trecătoare, ori își întunecă mîntea, ocupându-se încontinuu cu afaceri de nici un folos. Nici științele cele mai sublime nu mai sunt demne sufletului nostru, dacă ele nu se ridică spre Dumnezeu, sfârșitul a tot ce e în lume.

Toată nenorocirea aceasta provine de acolo, că omul nu-și cunoaște perfecțiunea sufletului său; pentru că omul își caută vana sa mândrie în astfel de lucruri, care nu-i pot face altceva decât a-l înjosi; pentru că începând încă dela naștere e contaminat cu necurătenia păcatului. Numai moartea, care-l așteaptă încă din momentul primei lui răsufări, îl va face să recunoască, cât de important era pentru el, dacă s'ar fi putut ridica peste lucrurile simțurilor. Dar moartea ne atrage atențiunea asupra greșelilor noastre abia atunci, când e prea târziu; când nu mai avem vreme de a ne îndrepta. Noi ne credem a fi încă în leagăn, când ea ne deschide mormântul și ne face să ne coborîm în el în momentul, când ne pregătim cu cele mai mari proiecte.

E ceva de neînțeles, cât de repede sboară viața noastră și cât de aproape sunt momentele celor două puncte extreme: *nașterea și moartea*. Le putem asemăna cu un fulger ce iese dintr'un nou, ca să se reîntoarcă iar în acelaș nou; așa, că în mod figurat am putea zice, că omul se naște și moare în intervalul unei zile. Nașterea lui sunt zorile zilei, copilăria aurora zilei, bărbăția e meazăziua iar moartea lui e seara. Și atunci dispar toate pentru el în noaptea cea întunecoasă spre a-l împresora cu un întuneric vecinic, dacă n'a avut parte să se facă părtaş de lumina cea strălucitoare, ce lucește pururea în jurul celor dreți.

Acest lucru mare n'ar trebui să-l piardă nime niciodată din vedere. Dacă dorește omul să fie aceia, ce ar trebui să fie, atunci să-și închipue moartea ca urna aceia, în care se prefac în praf și cenușă rămășițele generațiilor milenare omenești. Acesta e prospectul nostru, dacă dorim să trăim ca filosofi creștini.

Deci, dacă dorim să ne facem despre om o idee mai înaltă, mai sublimă, nu-l putem considera aici, pe pământ, decât ca o umbră trecătoare, iar în cer ca o eternitate. În tot cazul este o privescătoare mai frumoasă chiar și decât firmamentul însuș, când vedem acest soi de vermuț, numit *om*, la nașterea și la moartea sa, cum trece în sânul lui Dumnezeu în momentul acela, când se prăbușește sub picioarele

lui pământul, puind capăt unei vieți vremelnice, spre a începe în locul ei o altă viață, cerească-divină.

E de mirat, că acest om, născut pe lume pentru lucruri așa de mari, e atât de indiferent spre a-le cunoaște, și mai îndată se îndeletnicește cu cele mai netrebnice lucruri, în loc ca să se apropie de cele ce-l așteaptă în cealaltă lume, unde ar avea să se împreune cu însăși dumnezeirea.

Știu, că întunericul mormântului este un haos, pe care noi nu-l putem lămuri câtă vreme lăncezim în această vale a plângerilor. Știm, că pe lângă toate cele ce ni le-a revelat credința asupra acestui punct, ne vom afla într'o extremă surprindere, când vom trece în vecinicie. Este o adâncime, în care se pierde întreagă mintea noastră și pe care noi nu o vom cunoaște niciodată, până când nu o vom vedea.

Omul trece în lumea ceialaltă tocmai așa cum a venit în aceasta, fără să știe unde ajunge. Când am pierdut privilegiuța lumii acesteia, în care ne-am fost obicinuit, ni se prezintă o altă, care însă e atât de extraordinară și de sublimă, încât n'are nici o asemănare cu aceasta.

Înzădar se deprinde sânguința noastră în științe, chiar să ne ridicăm cu ajutorul religiei până la ființa cea necreată, totuș *viața aceasta*, vorbit drept, nu este nimic alta, decât numai viața corpului (trupului), cât timp suntem dominați în mod tiranic și de simțuri și lipsurile lumești; din contra, *viața viitoare* e tocmai viața sufletului.

Aici sufletul nu va mai fi zădărnicit de către un mănunchiu de carne, care l-a împedecat și de multe ori l-a amestecat cu lucruri pământești, încât nici nu observa diferența, dacă nu era îngrijorat să sufoace pornirea patimilor. Deci trebuie ținut laolaltă prezentul cu viitorul, pământul și ceriul, lumea aceasta cu lumea ceialaltă, pentru a putea cunoaște perfect pe om; căci el aparține într'adevăr vieții de față și celei viitoare, așa, încât noi nu vom avea din el nimic alta, decât numai umbra lui, dacă nu-l vom urmări și dincolo de mormânt. Aici va fi așteptat spre a-i cunoaște mărimea lui; și aici se va putea el vedea ca un nou Phönix, care se ridică admirabil și strălucitor din cenușa sa; atunci va vedea, că menirea lui n'a fost de a crește ca plantele, ci ca să viețuiască în ființa ființelor.

Moartea a fost pururea obiectul de meditațiune și cercetare al filosofilor creștini. Când o privim bine, atunci ea nu se prezintă omului decât ca o mărime și mângâiere. Dar noi de regulă o judecăm numai după groaza înfloritoare a mormântului, adevărat după toate cele ce se

referă la trup și atunci ni se prezintă ca privilegiuța cea mai îngrozitoare. Ea e netăgăduit înfricoșată din cauza judecății cei din urmă, dar Dumnezeu e doar El însuși măriniș, nu voește moartea păcătosului și ne asigură, că ne va ierta toate păcatele noastre, fie ele oricât de multe, chiar ca nisipul mării, dacă ne întoarcem spre El cu credință sinceră.

În ochii credinței moartea nu înseamnă ruina sau nimicirea omului, ci o a doua creațiune a lui, care e cu mult mai admirabilă ca cea dintâi, căci în locul mizeriei, care l-a împrejmuit începând încă dela naștere, va afla în moarte bunuri, pe cari ochiul nu le-a văzut și pe cari noi, cât suntem în viață, nu le putem cunoaște.

(Stârșit).

Regulament

pentru
înființarea, augmentarea și funcționarea
Bibliotecilor parohiale.

Cap. I.

Art. 1. În fiecare parohie se înființează bibliotecă parohială, care constituie averea comunei bisericești.

Art. 2. Scopul bibliotecii parohiale este ca să serviască credincioșilor din parohie la luminarea minții, cultivarea inimii și întărirea sentimentelor nobile, îndeosebi a celui religios și moral.

Art. 3. Biblioteca parohială se compune din cărți și broșuri cu caracter religios-moral, științific și de economie agricolă și casnică.

Art. 4. Cărțile se iau de către preot prin Librăria diecezană din sumele alocate an de an în bugetul comunei bisericești.

La alegerea cărților se va ține seama de recomandările făcute de Consiliul eparhial, fie oficios, prin organul eparhiei, fie altfel.

Art. Cărțile donate de credincioși sau alți binefăcători se introduc în biblioteca parohială, dară cu observarea art. 3. din acest regulament, preotul fiind responsabil de introducere de cărți imorale, sau peste tot contrare scopului bibliotecii.

Art. 6. Cărțile donate formează pentru totdeauna proprietate bisericească.

Cap. II.

Art. 7. Odată înființată biblioteca parohială se va augmenta, an de an, spre a ajunge la un număr cât mai mare de volume.

Art. 8. Biblioteca parohială se augmentează prin cărțile ce se iau de către preotul conducător al Oficiului Parohial, din suma alocată

anual în bugetul comunei bisericesti, precum și prin cărțile donate de credincioși și binefăcători.

Art. 9. Pentru augmentarea bibliotecii parohial consiliul parohial poate destina și orice altă sumă în afară de cea prevăzută anume în acest scop — cu încuviințarea autorității bisericesti competente.

Art. 10. În fiecare an de gestiune, comuna bisericască va lua în bugetul său sume adecvate pentru augmentarea bibliotecii parohiale.

Cap. III.

Art. 11. Biblioteca parohială se păstrează — unde este posibilitate — la Oficiul Parohial, unde nu, ea se va păstra în biserică, într'un dulap anume.

Art. 12. Păstrarea bibliotecii parohiale, augmentarea și manipularea acesteia cade în sarcina și sub responsabilitatea preotului conducător al Oficiului parohial.

În acest scop preotul va purta un catalog, în care va introduce titlul cărții, numele autorului și costul cărții.

Art. 13. În fiecare Duminică sau sărbătoare, după serviciul divin, se face distribuire de cărți.

Art. 14. Preotul se ajută în cazurile acestea de comitetul parohial.

Unde nu este comitet parohial, preotul poate cere ajutorul unuia din membrii consiliului parohial.

Art. 15. Cărțile urmează a se păstra în bună stare, având a fi restituite în răstimp de cel mult o lună de zile.

Art. 16. Nimeni nu poate primi cărți noi, până nu va restitui pe cele împrumutate.

Art. 17. Cărțile pierdute urmează a fi plătite după prețul arătat în catalog.

Deasemenea cărțile rupte și murdărite se vor plăti de către cel care le-a rupt sau murdărit.

Art. 18. Cărțile cu totul uzate se vor scoate din circulație, însemnându-se aceasta în catalog și punându-se la o parte în dulapul bibliotecii.

Cap. IV.

Art. 19. Toate bibliotecile parohiale existente la data punerii în vigoare a acestui regulament se vor conforma, începând cu această dată, prezentului regulament.

Art. 20. Prezentul regulament intră în vigoare cu ziua aprobării lui.

Caransebeș, în 18 Ianuarie 1930.

Nr. 321 Șc. ex 1930.

Se aprobă.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută în 21 Februarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

ȘTIRI

Locale.

Duminică, la sfânta liturgie, a predicat în biserică noastră catedrală, diaconul episcopesc *Teodor Roșca*. Inspirat de primenirea care se pregătește în viața naturii predicatorul a cerut ca și noi să ne primenim sufletește. Stăm înaintea marelui Post al Învierii Domnului, timp de reculegere sufletească. Datorința noastră e să medităm mai adânc asupra rostului vieții noastre, și îndeosebi asupra celei pământești, care este numai pregătitoarea vieții celei fără de sfârșit. Să ne ferim de a sta la stânga judecătorului ceresc, căci deacolo nu mai este nici un mijloc de scăpare. Să folosim orice împrejurare, pentruca să dobândim mântuirea noastră sufletească!

† **Preotul Simion Luca** din Iliție a trecut, zilele trecute la cele vecinice. Preot din generația trecută, adormitul în Domnul, era cunoscut și apreciat ca preot bun și bun român, cuvântător eminent și slujitor devotat al bisericii sale.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

† **Pictorul Bartolomeu Delliomini** a adormit în Domnul săptămâna trecută. Răposatul a folosit darul său de artist mai ales spre lauda și preamărirea lui Dumnezeu, căci cele mai multe biserici sunt pictate de maestrul lui penel.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Mulțumită publică.

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a studenților dela Academia teologică din Caransebeș, ține de o plăcută datorie a sa a mulțumi și pe această cale tuturor aceluia cari au contribuit cu concursul D-lor — fie material, fie moral — la reușita tradiționalei ședințe festive ținută în 30 Ianuarie a. c. În acelaș timp redăm mai jos numele celor ce au binevoit a face suprasolviri cu ocazia acestei ședințe festive:

P. S. S. Dr. Iosif Tr. Badescu, Dl. I. Tătariu și Banca Poporală câte 500 Lei; Dl Dr. N. Ionescu și Dl Schwab câte 300 Lei; M. Patrășcanu 260 Lei, N. N. 260 Lei, Prof. Ioan David 250 Lei, R. G. Ancușa, Prof Dr. Șt. Pop, F. Pop, D. Popescu, Dr. Gh. Repede, Domăneanțu, Borcea, Banca Graniței, Prima bancă grănicerească și Bancile Banățene unite câte 200 Lei; Col. Savu 160 Lei, Prof Z. Munteanu 160 Lei, I. Penția 120 Lei, D-șoara E. Deac 120 Lei; Dr. P. Barbu, A. Moacă, Gh. Noaghea, Dr. Blasius Schütz preot r. c., Lt. Col. Dumitrache, F. Pauck, Dr. Stuibler, Dr. D. Jurca, T. Șandru, Nic. Cornean, Gh. Neamțiu, T. Roșca, Dr. Gh. Ianculovici, N. N., A. Boeșianu, N. N., I. Crainic, Gh. Adam, Indescifrabil, I. Domil, M. Paulcescu, I. Voicău, Indescifrabil, D-șoara Silvia Iorga, I. Palik și G S; Grünberger câte 100 Lei; N. N. 90 Lei; Sperlea 80 Lei, Sub-lt. E. Popescu 80 Lei; D-na E. Neamțiu, C. Caltjun, A. Muntean, I. Ionescu, D-șoara A. Popovici și N. N. câte 60 Lei; A. Sequens 50 Lei, Gh. Boriovan 50 Lei; D. Beuca 40 Lei, N. N. 40 Lei, Ing. P. Fotoc 20 Lei, Ana Târziu 20 Lei, N. N. 20 Lei.

Iubirea de Dumnezeu și iubirea deaproapelui nostru.

Oarecând Iisus, întrebând fiind de un legiuitor, care poruncă este mai mare în lege, El i-a răspuns: *Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă. Iar a doua este asemenea acesteia: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.* Într'aceste două porunci stă toată legea și prorocii". (Matei cap. 22 vers. 36—39).

Toată învățătura Mântuitorului nostru Iisus Christos se cuprinde, pe scurt, în aceste două porunci deopotrivă de mari: porunca de a iubi pe Dumnezeu și porunca iubirii aproapei noastre.

Dar înainte de a ști pentru care motiv, de ce adevărat să iubim pe Dumnezeu și pe aproapele nostru, să vedem *cine* este Dumnezeuul nostru și *cine* este aproapele nostru?

*

Domnul nostru Iisus Christos, în propovăduirea învățaturii Sale mântuitoare și în toate împrejurările vieții Sale, când vorbea despre Dumnezeu, vorbea ca de un tată. Totdeauna îi zicea Lui: Tatăl. Orice faptă a Sa, orice întâmplare și îndeosebi minunile ce le săvârșea, le atribuia Tatălui Său, respective le făcea în numele Lui.

Dar *Tatăl Său*, tatăl ceresc ne este și nouă, oamenilor, *tată!* În prea frumoasa rugăciune, lăsată nouă de Însuș Mântuitorul Christos, îl agrăim pe Dumnezeu: *Tatăl nostru*. De la această agrăire, rugăciunea domnească se mai numește „Tatăl nostru”. Apoi.

Simbolul credinței noastre, *credeul* nostru creștinesc ne spune, că Dumnezeu este *Tatăl atotfăcătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelelor tuturor și nevăzutelelor.*

Dumnezeu este deci, înainte de toate Tatăl nostru al tuturor. Noi, oamarii de pe pământ suntem toți fiii Lui, iar el ne este tată.

Această legătură pe care o avem noi creștinii, cu Dumnezeuul nostru este cea mai frumoasă și mai desăvârșită dintre toate legăturile. Iată cum, plin de bucurie, strigă sfântul apostol și evangelist Ioan: *„vedeți ce fel de dragoste ne-a dat nouă Tatăl ca fii ai lui Dumnezeu să ne numim”.*

Dumnezeul nostru, din dragoste pentru noi, a pus această legătură a desăvârșirii, legătura dintre El și noi!

Facerea lumii chiar — atât a celei văzute, cât și a celei nevăzute — este tot numai un semn al dragostei *părintești*, în urma căreia Dumnezeu a creat adevărat a adus din neființă în ființă pe om și toate celelalte creaturi ale Sale de pe pământ și din cer. Cu grija cu care un tată bun supraveghează toate faptele și purtarea fiilor săi, Pronia sau Providența divină poartă grija acestei lumi întregi, conducând-o la căile bune și sigure...

Cine este acum deaproapele nostru?!

Cu o parabolă, Mântuitorul nostru Iisus Christos Însuș a pus această întrebare: parabola samarineanului milostiv. Învățăceilor nu le-a fost greu să răspundă că, *aproapele* celui căzut între tâlhari a fost samarineanul căruia i s'a făcut milă de cel căzut pe mâna nelegiuitorilor, cel care l-a îngrijit și l-a ridicat de acolo.

Dar nu numai acesta este deaproapele... Dragostea creștină nu are hotar; ea nu cunoaște *Elin și păgân*, ci pe toți una îi socotește întru Domnul! Mântuitorul a zis doară: *Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă pe voi, faceți bine celor ce vă supără și vă gonesc pe voi!* (Mat. 5, 44).

Cum aceasta, ne va întâmpina cineva; cum să iubești pe dușman, cum să ceri binecuvântarea lui Dumnezeu asupra celui care te urăște și te blastămă!? Adevărat, nouă ni-se pare cu neputință iubirea vrăjmașului nostru; *dar tocmai iubindu-l pe vrăjmaș, facem ca pe lume să nu mai fie vrăjmași.* Și iată cum.

În loc să te răsbuni asupra unui om răuvoitor, în loc ca să-l apostrofezi, să-l duci înaintea judecării, au nu mai mare mulțumire sufletească ai, iertându-l pe acesta și zicându-i *nu-i nimica, te iert!* Au nu putea Mântuitorul Christos, când a fost răstignit pe Cruce să se poarte altfel de cum s'a purtat cu călăii Săi? Dar el zicând *iartă-le Doamne, că nu știu ce fac*, a câștigat supunerea și admirația unei lumi întregi!!

Și voi înșivă, au nu simțiți mai mare bucurie văzând un om bun, iertător, decât văzând în lume răsbunători, oameni răi și dușmănoși?!

„Că de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeași fac?” (Mat. 5, 46)

Ce iubire este una ca aceasta? Nu ne iubim noi — la urma-urmei — tot numai de noi în felul acesta? Iubesc — cu alte cuvinte —

pe împrumut, iar iubirea ce ne cere Mântuitorul Christos altă iubire mai mare, este!...

Care este acum, motivul iubirii sau dragostei noastre către Dumnezeu și către aproapele, sau mai pe înțeles, *de ce iubim noi pe Dumnezeu și de ce iubim pe aproapele nostru?*

În bună parte răspunsul nostru ni l-am ușurat prin cele ce am scris până acum. Dumnezeu este tatăl nostru al tuturor, iar pe un tată, fiii săi datori sunt a-l cinsti, a-l asculta și mai ales a-l iubi!

Și dacă pe tatăl, care ne-a născut și crescut pe noi, avem datoria a-l iubi, cu cât mai mult trebuie să iubim pe Acela, care este Tată a tot ce este în cer și pe pământ?! Dela El sunt toate, viață și sănătate; avuție și înțelepciune și toate bunătățile numai dela El pogoară.

Un tată grijește numai de fii săi după trup, dar Tatăl ceresc grijește de toată făptura. Și precum soarele încălzește deopotrivă și pe cei răi ca și pe cei buni, pe cei păcătoși ca și pe cei drekți, totașa dragostea lui Dumnezeu îmbrățișează toată creatura sa, căci toată este lucrul mânilor Sale! El deopotrivă hrănește peștii mării și de crinii câmpului grijește, precum are grijă, ca omul să-și ajungă menirea sa frumoasă pe pământ. Căci accia este bucuria tatălui, când fiii săi, împlinind sfaturile și poruncile sale, cresc și se desăvârșesc spre bucuria părintelui lor!

Deci noi oamenii iubim pe Dumnezeu, pentru că și *El ne iubeste pe noi*.

Și unde se vede oare mai mult dragostea Tatălui ceresc, decât în mântuirea noastră din robia păcatului? *La plinirea vremi*, El a trimis în lume pe Unul născut Fiul Său, pentru ca să lățiască între oameni învățătura Sa și murind, să ne mântuiască pe noi. *Intru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu între noi* — zice Sfânta Scriptură, — *cu pe Fiul său cel unul-născut l-a trimis Dumnezeu în lume*.

Să vedem acum, pe ce se întemeiază porunca iubirii deaproapelui nostru?

Două sunt izvoarele acestei iubiri și anume: întâiu, fiind noi *toți* fiii acelui-aș tată, *toți* suntem frați între noi. Intre frați nu este deosebire, nici rang; nici *drepturi* mai mari pentru unii sau mai mici pentru alții. În schimb însă *toți* avem *datoria* de a ne iubi reciproc, adică, de a ne iubi unii pe alții, tocmai așa, cum se iubesc frații cei de sânge între sine.

În al doilea rând: fiind noi oamenii eșiți *toți* din mâna lui Dumnezeu, care ne-a dat tuturor viața și iubindu-ne noi unii pe alții, iubim tocmai *pe Dumnezeu*; căci omul, viața, sănătatea, toate sunt ale lui. Fratele nostru — un om oarecareva este lucrul mânilor Lui, iar iubind pe acest om, au nu iubim totodată pe făcătorul său, pe Dumnezeu!? Totașa și cu frații noștri

după trup; iubindu-i noi pe acești frați ai noștri, dăm dovada cea mai deplină, că iubim pe tată, căci poruncile și sfaturile lui le împlinim. Și care bucurie este mai mare pe lume, decât aceea când tatăl își vede fiii trăind în înțelegere și iubindu-se unii pe alții?

*

Înainte de a isprăvi această cercetare, să căutăm, nu cumva este oarecare legătură între iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de aproapele nostru? Să cercetăm, că o iubire poate fi adevărată fără cealaltă, sau, este numai decât de lipsă ca acestea să se manifesteze, adevă să se arate amândouă deodată?

Iată ce zice în această privință sfântul apostol și evangelist Ioan: „*De va zice cineva iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său urăște, mincinos este: că acela ce nu iubeste pe fratele său pe Dumnezeu pe care nu l-a văzut cum poate să-l iubească?* Această poruncă avem dela dânsul *ca cel ce iubeste pe Dumnezeu, să iubească și pe fratele său*“ (1 Ioan Cap. 4).

Deci strânsă este legătura între aceste două iubiri, ca și legătura dintre tată și fii, deoparte și cea dintre frați, de altă parte. Cine iubeste pe Dumnezeu, va iubi nesmintit și pe aproapele său, iar pe aproapele iubindu-l, iubim pe Dumnezeu și poruncile Lui!...

La o întrebare să mai răspundem, spre a fi pe deplin lămuriti: *cum* se manifestă, cum se arată această dragoste, despre care vorbirăm până acum?

Amintirăm mai înainte, în privința legăturii dintre cele două iubiri, despre *împlinirea poruncilor lui Dumnezeu*. Iată, tocmai *împlinind* aceste porunci, dăm cea mai bună dovadă, că iubim atât pe Dumnezeu, cât și pe deaproarele nostru.

Mântuitorul singur le pune în vedere celor cari se laudă că iubesc pe Dumnezeu — poate numai cu buzele — că „nu tot cel ce-mi zice mie Doamne, Doamne va intra în împărăția ceriurilor, ci cel ce *face* voia Tatălui meu, carele este în ceriuri“ (Matei 7, 21.)

Fapte dar, *sapte* și-se cer creștine, ca să te poți lauda pe bun drept, că iubesti pe Dumnezeu și pe aproapele tău.

Că ce fel de fapte ni se cer, la aceasta vom răspunde data viitoare!

Fiul înțelept face bucurie părintelui său, iar fiul nebun este întristare mamei sale (10,1)

*

Precum nesocotitului îi este bucurie a face rele, așa îi este înțelepciunea celui cu minte (10, 23).

*

Ura scornește sfadă, iar iubirea tănu-este toate păcatele (10, 12).

Din Proverbele înțeleptului Solomon.

CONCURSE.

Pentru ocuparea postului de preot în parohia de clasa III din comuna Verciorova rămasă vacantă prin moartea repositului preot Mărtin Vernichescu se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pe lângă următoarele:

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 32 jughere, după care noul ales va plăti toate impozitele.
2. Birul și stola parohială uzitată.
3. Locuință în casa parohială.

Vaduva preotului Mărtin Vernichescu în senzul §-ului 26 al Regulamentului pentru parohii, are dreptul la jumătate din venitul parohiei un an întreg dela moartea preotului. Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs, — prin Prea Onoratul oficiu protopresbiteral al Caransebeșului —, Consiliului parohial din Verciorova și a-se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, — cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual — în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea, însă nu în ziua de alegere.

Verciorova, din ședința consiliului parohial ținută la 24 Ianuarie 1930.

Ioan Munteanu m. p.   **Solomon Popa** m. p.
președinte.   3—3   notar.
In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

**

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistoriu diecezan ddo 4 Maiu 1928 Nr. 2574 B. ex. 1928 se escrie concurs pentru ocuparea postului de parohia I. de clasa I-a din Jebel, protopresbiteratul Buziașului, rămasă vacantă după repositul preot Coriolan Popoviciu, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente sunt:

1. Una (1) sesiune parohială, constatatoare din 32 jug. pământ arător. Un (1) intravilan și un (1) estravilan după cari alesul are a suporta toate dările publice.
2. Venitele stolare existente în parohie.
3. Bir parohial uzuat.

Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh, să-și trimită recursurile conform regulamentului pentru parohii, adresate consiliului parohial din Jebel, Prea On. Oficiu protopresbiteral al Buziașului, având să se prezinte în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici cum în ziua alegerii.

Jebel, din ședința consiliului parohial, ținută la 27 Octomvrie 1929.

Consiliul parohial.

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 653 B ex 1930.

Acest concurs se publică cu aceea că parohia este de clasa II.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută la 5 Februarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consiliu Eparhial ddo 9 Decembrie 1926 Nr. 3722 B. ex 1926 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh în parohia a doua de clasa III. din Cliciova protopresbiteratul Fagetului.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 31 jugere și 265 st.□
2. Un intravilan de 800 st.□ care-l va primi numai după impropietărire și un extravilan de 800 st.□
3. Stola uzitată și birul parohial uzitat.

În lipsa de casă parohială, alegândul paroh se va îngriji singur de locuință, cât va funcționa la această parohie.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și subștearnă recursurile lor, conform regulamentului pentru parohii, adresate consiliului parohial din Cliciova, Prea On. Oficiu Protopresbiteral din Faget.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică din Cliciova spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar numai cu prealabila incuviințare a protopresbiterului tractual și nici de cum în ziua alegerii.

Cliciova, din ședința consiliului parohial ținută la 3 Octomvrie 1926.

Ioan Ștefanoviciu   **Coriolan Belgea**
preș. cons. paroh.   not. cons. paroh.

In conțelegere cu mine: *Sebastian Olariu*, protopresbiter tractual.   1—3

In baza ordinului Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român din Bocșa-Montana, ddo. 5 Junie 1926, No. 64 ex 1926, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh, la parohia a II-a (a doua) vacantă, de clasa a II-a din Fizegiu, protopresbiteratul Bocșa-Montana, cu termen de recurgere de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una și jumătate sesiune parohială, în estensiunea ei de azi și 2 plațuri estravilane, după care alegândul preot va suporta toate sarcinile publice.
2. Birul parohial și stola uzuată.
3. Alte venituri accidentale din parohia a II-a (a doua).

4. Alesul preot este îndatorat a catihiza la școala primară din loc, fără altă renumerație din partea comunei bisericesti.

5. Casă parohială nu este, de locuință se va îngriji alesul preot.

6. Dela reflectanți se cere cvalificațiune de clasă II-a (a doua).

Reflectanții au să-și înainteze petițiile de concurs, adresate consiliului parohial din Fizegiu, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român în Bocșa-montană și să se prezinte în vre-o duminică ori sârbătoare, cu prealabila incuviințare a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie; dar nici decum în ziua de alegere.

Fizegiu, din ședința ordinară a consiliului parohial, ținută la 26 Ianuarie 1930.   1—3

Victor Șciopone   **Ion Crăciuneț**
paroh ort. rom. preș. cons. par.   notar. cons. parohial

In conțelegere cu mine: *Petru Ieremia* administrator protopresbiteral.

Comitetul școlar Petroșnița.

Nr. 36/1929

Publicațiune.

Comitetul școlar al comunei Petroșnița județul Severin plasa Caransebeș, publică licitație pentru darea în antipriză a lucrărilor de zidire a două sale de învățământ.

Această licitație se va ține în ziua de 20 Martie ora 11 a. m. în localul școlii primare din Petroșnița prin ofertă scrisă și sigilată în conformitate cu art. 72-85 din legea contabilității publice.

Valoarea devizului este 279.241 Lei 97 bani.

Garanța provizorie de 10% a sumei din ofertă se va depune în bani gata ori efecte de stat sau particulare. Supra oferte, oferte telegrafice, oferte prezentate prea târziu nu se vor lua în considerare, se vor respinge.

Planul, devizul serviciului tehnic al județului, precum și condițiunile generale și speciale se pot vedea zilnic între oarele oficiale în biroul școlii primare din Petroșnița.

Petroșnița, la 15 Februarie 1930.

Comitetul Școlar.

Corpul Portărilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 942 Port. 1927

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7147/1927 efectuându-se execuțiunea la 27 Martie 1928 în favorul următorului Mihail Hașag din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 45.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseduate cari s'au prețuit în 35.000 Lei — bani și anume: Un automobil N-rul 219 Lugoj marca „Mathis“ se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1996/1928 G. pentru încasarea creanței de 45.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 3 Octombrie 1927 și speșele de 5758 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 14 Martie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 21 Februarie 1930.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portărilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 884 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din Legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 557/1928 efectuându-se execuțiunea la 30 Octombrie 1929 în fa-orul următorului Ion Băleanu din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Dimitrie Novacescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4800 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseduate cari s'au prețuit în 12.500 Lei — bani și anume: una masă birou cu furnier cu un scaun fotoliu, un toc de piele pentru armă, un automobil marca „Mathis“ N-rul 219 Lgs. se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 9207/1929 G. pentru încasarea creanței de 4800 Lei — bani capital cu 12% interese din 16 Februarie 1926

și speșele de 4171 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 14 Martie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Ceransabes la locuința următorilor și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 26 Februarie 1930.

Portărel **M. Guran.**

Corpul Portărilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 1080 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7271/1929 efectuându-se execuțiunea la 17 Decembrie 1929 în favorul următoarei „Sebeșana“ S. P. A. în Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4600 Lei — bani capital și acces mobilele sechestrate și supraseduate cari s'au prețuit în 8600 Lei — bani și anume: două căzi de gorun, una cocie cu osii de fier, una clăie de fân, trei galbini mari, doi galbini mici se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 10086/1929 G. pentru încasarea creanței de 4600 Lei — bani capital cu 12% interese din 10 Iunie 1929 și speșele de 2395 Lei 50 bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de 14 Martie 1930 la orele 11 a. m. în Loc 12 a. m. în comuna Ciuta la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 21 Februarie 1930.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portărilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 651 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3511/1929 efectuându-se execuțiunea la 31 August 1929 în favorul următoarei „Sebeșana“ Cassă de Păstrare din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu din Caransebeș pentru suma de 15000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseduate cari s'au prețuit în 6000 Lei — bani și anume: două scroafă albe de un an se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7455/1929 G. pentru încasarea creanței de 15000 Lei — bani capital cu 12% interese din 5 Februarie 1929 și speșele de 2594 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 15 Martie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Vălișoara la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 21 Februarie 1930.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portărilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 342 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte

din Caransebeș de sub Nr. 6723/1928 efectuându-se execuțiunea la 31 August 1929 în favorul următoarei „Sebeșana” din Caransebeș reprezentată prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4800 Lei — bani capital și acces. mobile sechestrare și suprascustrate cari s'au prețuit în 5100 Lei — bani și anume: un car demontat cu acces, una cadă de circa 6 căzane, opt purcei albi de 7-10 săptămâni, un butoi gol de circa 150 litri se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 7453/1929 G. pentru încasarea creanței de 4800 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 August 1928 și spesele de 2023 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 15 Martie 1930 la orele 11 a. m. în comuna Valișoara la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora, Caransebeș, la 21 Februarie 1930.

Portărel, M. Guran

Corpul portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 832 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 4825/1927 efectuându-se execuțiunea la 5 Noemvrie 1927 în favorul următoarei „Sebeșana” S. p. a. în Caransebeș reprezentată prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4200 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrare și suprascustrate cari s'au prețuit în 6500 Lei — bani și anume: un purcel sur de 5 luni, 24 bucăți grinzi 4 metri lungi, trei talpani de 5 metri lungi, 19 corni de 3-5 metri lungi, una cadă de brad, 15 m² de peatră pentru clădit se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 7293/1927 G. pentru încasarea creanței de 4200 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Iunie 1927 și spesele de 1923 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 15 Martie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Obreja la locuința următorilor și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora,

Caransebeș, la 21 Februarie 1930.

Portărel: M. Guran

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 450 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătoriai mixte din Oravița de sub Nr. 2369/1926 efectuându-se execuțiunea la 22 August 1927 în favorul următorului Romulus Guțu din Ticvanul-mare reprezentat prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 5000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrare și suprascustrate cari s'au prețuit în 8300 Lei — bani și anume: una armă de vânatoare, una pendulă n.ică, două tablouri mici, una canapea, una masă, patru scaune cu spate, una masă cu trei scaune de nuele se vor vinde

prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 5195/1927 G. pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani capital cu 10% interese din 7 Iulie 1926 și spesele de 2992 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 17 Martie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Borlova la locuința următorului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 21 Februarie 1930.

Portărel M. Guran.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 3415/1929 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Ambruș Ion dom. în Glimboca contra următorului Moisescu Ion (căs. cu Ursulescu Dragalina) fost dom. în Glimboca, reprezentat prin curatorul Dr. Antoniu Marchescu Caransebeș, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională nouă în baza art. 144, 146, 147, din legea LX din 1881, asupra 1/3 parte din imobilul înscris în cf. a comunei Glimboca No. cf. 843 fără No. top. Satu Bătrân fânai cl. II 2000 stp. cu prețul de strigare 40.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 5000 lei, capital, interese de 12% dela 12 August 1928, spese de proces și de executare de 2416 lei, fixate până acum, spese de 555 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 129 lei, 4 bani capital și ace a firmei Prima Cassă de păstrare din Caransebeș, și pentru suma de 700 lei capital și acc. a lui Insif Wunketich din Ohababistra.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de 7 Martie 1930, ora 10 la casa comunală a comunei Glimboca.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauzie socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poatelua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 13 Decemvrie 1929.

Leo Pető mp. jud.

pt. conf. D. Lazarel dir. cf.

„BANCA BANATULUI“
INSTITUT DE CREDIT ȘI COMERȚ, SOCIETATE PE ACȚIUNI-ÎN CARANSEBEȘ

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și comerț „Banca Banatului“ societate pe acțiuni în Caransebeș, se invită la

a X-a Adunare generală ordinară,

care se va țineă *Duminică în 23 Martie 1930, la 12 ore a. m.* în localul institutului, cu următoarea.

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
  2. Raportul Consiliului de Administrație și al Comisiei de cenzori.
  3. Prezentarea și aprobarea bilanțului pe 1929, distribuirea profitului curat și darea absolutoriului pentru gestiunea anului 1929.
  4. Modificarea articlilor 5, 36 și 42 din statute.
  5. Propuneri referitor la sporirea capitalului societar.
  6. Propuneri în sensul statulelor.
  7. Alegerea Consiliului de Administrație și a Comisiei de Cenzori în sensul art. 29 și 36 din statute.
- Consiliul de Administrație.**

Incheierea socotelilor

la „Banca Banatului“ institut de credit și comerț, societate pe acțiuni în Caransebeș, pe anul de gestiune 1929.

ACTIV	Leii	B.	Leii	B.	CONTUL BILANȚ	Leii	B.	Leii	B.	PASIV
Casa în numerar			1,034.593		Capital societar			1,500.000		
Portofoliul { cu acoperire ipotecară	26,058.860				Fondul de rezervă	700.000				
cambiiilor { cu garanții diverse . . .	9,501.584		35,560.444		Rezerve pentru creanțe dubioase . .	1,330.000				
Debitori în Cont-Curent			6,485.208		Rezerve pentru diverse impozite . .	70.000				
Diversi debitori interimari			2,502.224		Rezerve pentru asig. funcționarilor	400.000		2,500.000		
Efecte proprii			1		Depuneri spre fructificare			27,504.865		
Edificiile institutului în piață			1		Creditori în Cont-Curent și Reescont			7,661.946		
Mobilier			1		Diverse conturi creditoare			2,487.878		
					Depozite de Cassă			1,584.260		
					Interese transitoare anticipate pe 1930			1,500.000		
					Profit curat pro 1929			843.523		
			45,582.472					45,582.472		
DEBIT					CONTUL PROFIT ȘI PERDERE					CREDIT
					Interese după Depuneri spre fructi-					
					ficare și Credite			3,002.618		
					Spese de administrare, porto și timbre			32.547		
					Impozite diverse			205.800		
					Profit curat pro 1929			1,657.309		
								4,898.274		

Augustin Muntean m. p.
Director.

Caransebeș, la 31 Decembre 1929.

Frideric Azzola m. p.
Contabil autorizat.

Consiliul de Administrație:

Dr. Alexandru Morariu m. p.
Președinte.

Alexandru Bălaș m. p.

Sabin Evtișian m. p.

George Frățilă m. p.

Dr. Vasile Loichța m. p.

Virgil Musta m. p.

Ilie Orzescu m. p.

Ioan Popovici m. p.

Subscrisa Comisie de Cenzori am examinat contul Bilanțului și al Profitului și Perderei cu registrele principale și auxiliare și le-am aflat exacte.

Caransebeș, la 25 Februarie 1930.

Comisia de Cenzori:

Dr. Constantin Popasu m. p.
președinte.

Dr. Dimitrie Cioloca m. p.

Nicolae Ivanescu m. p.

Ioan Penția m. p.

Dimitrie Sgăvêrdia m. p.
Expert-contabil.

Ioan Șușoiu m. p.